

niedziela

głos z Torunia

NR 17 (1010) • J • ROK LVII • 27 IV 2014 • TORUŃ

W NUMERZE:

W blasku Bożego Miłosierdzia –
sanktuaria diecezji toruńskiej

Pulsująca dobrocią dłoń – świadectwo
na niedzielę kanonizacji

CUDA SĄ DLA WIERZĄCYCH

Od dziś 27 kwietnia 2014 r., Niedzieli Miłosierdzia Bożego, bł. Jan Paweł II i Jan XXIII w sposób oficjalny zostali włączeni w poczet świętych. W domu Ojca orędują u miłosiernego Boga we wszystkich sprawach i proszą za nami oraz zapraszają do nieustannego dążenia ku świętości

FOT. WIESŁAW OCHOTNY

Obraz z ołtarza papieskiego w katedrze Świętych Janów w Toruniu, Ewa Mika

stało się... Ci, którym było dane żyć w latach pontyfikatu bł. Jana Pawła II, mogą powiedzieć, że znali świętego. Niektórzy mieli szczęście spotkać się z nim osobiście, otrzymać błogosławieństwo, porozmawiać, a wszyscy, którzy chcieli go zobaczyć choć z daleka, mogli to uczynić, np. na trasie przejazdu w czasie pielgrzymek do ojczyzny czy Mszy św.

Był on tym, który trzciny nadłamał, nie złamał. Od początku pontyfikatu wołał: „Nie bójcie się! Otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi!”. A diecezji toruńskiej pozostawił dar nowych błogosławionych – Stefana Frelichowskiego i Marii Karłowskiej, odwiedził także gród Kopernika. Tam 7 czerwca 1999 r. w homilii podczas nabożeństwa czerwcowego, przypominając, że największym szczęściem człowieka jest takie zjednoczenie z Bogiem, które czyni człowieka synem Bożym, powiedział: „Bez wewnętrznej odnowy i bez pokonania zła i grzechu w sercu, a zwłaszcza bez miłości, człowiek nie zdobędzie wewnętrznego pokoju”.

Dziś, gdy Papież Polak zostanie ogłoszony świętym w rekordowo krótkim czasie, bowiem niespełna 10 lat po śmierci, spełnia się głębokie przekonanie wyrażone już na Placu św. Piotra w Rzymie w czasie pogrzebu Ojca Świętego: „Santo subito”. Teraz zapanowała radość. I ona stanowi zadanie na przyszłość, by strzec pamięci o nowym świętym, pamiętając, że świętość nie jest „towarem” luksusowym.

Jan Paweł II był człowiekiem, który wiele wymagał od siebie, człowiekiem wielkiej modlitwy, gorliwości, człowiekiem świętym. W czasie rozmowy z kimś poświęcał tej osobie całą uwagę. Potrafił drugiego zauważyć i docenić. Stał się wzorem przygotowania się do przejścia na drugą stronę. Młodym mówił, jak żyć: „Musicie od siebie wymagać, nawet gdyby inni nie wymagali”, a to dotyczy wszystkich. Jak powiedział br. Marian, któremu dane było żyć w cieniu świętego: „Pod koniec życia zaczął słabnąć, przyszły trudności z mówieniem. Im gorzej mu się chodziło, tym dalej dochodził, im gorzej mu się mówiło, tym więcej nam mówił. Za jego życia działały się cuda i dzieją się teraz. A cuda są dla wierzących, na ile wierzymy, na tyle się stanie”. Beata Pieczykura

Wileńscy i toruńscy uczestnicy zajęć

Wileńskie spotkanie katechetów

Wstolicy Litwy 5 kwietnia miało miejsce spotkanie przedstawicieli katechetów diecezji toruńskiej s. dr Elżbiety Sozańskiej, urszulanki – wicedyrektor Wydziału Katechetycznego Diecezji Toruńskiej, Piotra Biegańskiego i Macieja Trzeciaka z nauczycielami religii okręgu wileńskiego w szkołach polsko-, rosyjskojęzycznych i litewskich. Kontakt toruńskich katechetów z wileńskimi trwa kilka lat i owocuje różnymi formami współpracy. Każdorazowo jesteśmy zapraszani przez Wileński Ośrodek Metodyczny reprezentowany przez Iwonę Geben, wileńskie-

go doradcę metodycznego ds. katechezy w szkołach polskich i litewskich. Do tegorocznego wyjazdu przygotowaliśmy się długo, zbierając książki, szczególnie podręczniki uczniowskie i metodyczne do nauczania religii, pomoce dydaktyczne do katechezy oraz egzemplarze Pisma Świętego i kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego. Zbiórka trwająca pół roku przyniosła pokaźną liczbę darów serca, ducha i intelektu. Tematem prowadzonych przez nas zajęć była katecheza parafialna i katecheza dzieci ze specjalnymi potrzebami. Spotkanie zostało

połączone z ćwiczeniami metodycznymi. Udział 25 osób był aktywny: po wykładach i zajęciach metodycznych uczestniczyli w dyskusji, zadając pytania, dzieląc się swoją praktyką szkolno-parafialną. Na zakończenie każdy mógł pobrać książki i pomoce przywiezione z Polski. Otrzymane dary okazały się bardzo przydatne, a nawet niezbędne w posłudze katechetycznej. Wszystkim ofiarodawcom tą drogą w imieniu własnym i wileńskich katechetów chcemy serdecznie podziękować – Bóg zapłać.

S. Elżbieta Sozańska USJK

Marsze dla Życia i Rodziny

Kolejny raz w naszej diecezji odbędą się Marsze dla Życia i Rodziny w czterech miastach. Serdecznie zapraszamy do wzięcia udziału w tych wydarzeniach i zmobilizowania jak największej liczby członków rodzin, wspólnot i sąsiadów, by w tym szczególnym dla nas, Polaków, roku – kanonizacji bł. Jana Pawła II – dać wyraz temu, że słowa, które do nas kierował, są na trwałe zapisane w sercach. Pokażmy, że fundamentalne znaczenie życia, małżeństwa i rodziny jest dla nas podstawą w kształtowaniu rodzin, społeczeństwa i państwa, a wskazania wypływające z nauczania Papieża są żywym płomieniem zagrzewającym nas do ciągłego nowych zadań i wyzwań.

Waldemar Furmanek
Prezes Stowarzyszenia Rodzin Katolickich
Diecezji Toruńskiej

MARSZ DLA ŻYCIA I RODZINY
Toruń Grudziądz Brodnica Działdowo

Marsz dla Życia i Rodziny w Toruniu odbędzie się 1 czerwca. O godz. 12.30 w katedrze Świętych Janów rozpocznie się Msza św., następnie o godz. 14 na Rynku Staromiejskim rozpocznie się marsz. W tym samym dniu odbędą się marsze w Grudziądzu i Brodnicy. 8 czerwca odbędzie się marsz w Działdowie razem z festynem i uroczystościami w parafii pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej, bł. abp. Antoniego Juliana Nowowiejskiego i bp. Leona Wetmańskiego. Więcej informacji na temat programu i przebiegu marszów na plakatach, w ogłoszeniach parafialnych, a bliżej tych wydarzeń na łamach „Głosu z Torunia”

Zapraszamy

„MISSA JUBILATE”

„Missa Jubilate” to utwór skomponowany w 2003 r. przez Tomasza Glanca i przeznaczony na pełen skład orkiestry, chór oraz solistów. Zadekowany bł. Janowi Pawłowi II wykonany został po raz pierwszy na 25-lecie pontyfikatu Papieża w Watykanie w październiku 2003 r. Zbieżność dat powoduje, iż nadarzy się okazja ponownego koncertu w ramach oktawy kanonizacyjnej Jana Pawła II.

„Missa Jubilate” uświetniła również uroczystości związane z przystąpieniem Polski do struktur Unii Europejskiej w maju 2004 r., na koncertach z udziałem zaprzyjaźnionych artystów z Polski oraz Niemiec. Dokładnie w 10. rocznicę tej daty zabrzmiała ponownie podczas koncertów w Polsce, m.in. w katedrach gnieźnieńskiej, poznańskiej i toruńskiej oraz bazylice nowomiejskiej. Choć „Missa Jubilate” napisana jest na cały skład dużej orkiestry, to w przypadku majowej trasy koncertowej będzie ona grana przez orkiestrę smyczkową z Gdańska oraz klarnet.

W diecezji toruńskiej „Missa Jubilate” wykonana zostanie:

▶ 2 maja o godz. 19 w bazylice pw. św. Tomasza Apostoła w Nowym Mieście Lubawskim,

▶ 3 maja o godz. 15 w bazylice katedralnej pw. Świętych Janów w Toruniu.

Wśród wykonawców znajdują się: Gdańska Orkiestra Kameralna, Europejski Chór „Benedictus” Niemcy-Polska, Chór Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Toruniu, Danuta Bernolak (sopran), Ewa Kluza (mezzosopran), Róża Frąckiewicz (alt), Piotr Wnukowski (tenor), Benedykt Frąckiewicz (klarnet). Dyrygować będzie kompozytor Tomasz Glanc.

SPOTKANIE MŁODYCH

4. Spotkanie Młodych Taizé w Grębocinie k. Torunia odbędzie się w dniach 23-25 maja. Koszt udziału w spotkaniu to 45 zł. Zapisy przyjmowane są do 15 maja.

Szczegóły i zgłoszenia na stronie: www.spotkaniegrebocin.pl

Nowenna przed kanonizacją

Toruń

Od 27 marca do 4 kwietnia w kościele pw. Opatrzności Bożej w Toruniu z inicjatywy Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej odprawiano nowennę przygotowującą parafian do kanonizacji bł. Jana Pawła II. Rozważania w czasie nabożeństw opracowali i czytali członkowie Akcji Katolickiej oraz lektorzy. W ten sposób przypominali życie i nauczanie Ojca Świętego.

W czwartym dniu nowenny obchodzono Dzień Papieski, który poprowadziła młodzież przygotowująca się do bierzmowania, służba liturgiczna oraz parafialny zespół instrumentalno-wokalny „Vox Dei”. Podczas każdej Mszy św. młodzież wspominała te słowa Ojca Świętego, które kierował do młodych. Momentem wzruszającym było odtworzenie nagrania z przesłaniem skierowanym do zebranych na polach lednickich w 2004 r. Chory już wówczas papież zwrócił się do młodzieży: „Dro-

dzy młodzi przyjaciele! Chrystus pyta każdego i każdą z Was: «Czy miłujesz Mnie...?». Wejdź w głębię swego młodego serca. Tam znajdziesz odpowiedź. Miłość jest w tobie. To Boży dar. A zatem patrz w przyszłość i nie bój się powiedzieć Chrystusowi: tak. Nie bój się kochać Chrystusa. On pierwszy nas umiłował.... – umiłował do końca”. Dopełnieniem czytanych tekstów były piosenki w wykonaniu zespołu „Vox Dei”.

2 kwietnia podczas nowenny prosiliśmy o obfite owoce zbliżającej się kanonizacji. Po Mszy św. była okazja do osobistej modlitwy i adoracji relikwii bł. Jana Pawła II. W ostatnim dniu nowenny, w modlitewnym skupieniu, w świetle świec odbyła się Droga Krzyżowa ulicami parafii. Krzyż nieśli: służba liturgiczna, ojcowie, matki, młodzież oraz członkowie Akcji Katolickiej; rozważania nawiązywały do nauczania bł. Jana Pawła II i ukazywały, jak wprowadzić je w swoje życie.

Proboszcz ks. kan. Józef Kłapiszewski (z prawej), wikariusz ks. Tomasz Recki, zespół „Vox Dei”, organizatorzy nowenny i lektorzy

Miłosierny Boże, pomóż odprawiającym nowennę przygotowującą do kanonizacji bł. Jana Pawła II

wzrastać w miłości do Ciebie i odważnie głosić miłość Chrystusa wszystkim ludziom. Anna Głos

Pamiętamy o patronie

Mała Nieszawka

2 kwietnia, w 9. rocznicę odejścia Jana Pawła II do domu Ojca, podczas szkolnych rekolekcji wielkopostnych i w ramach przygotowań do kanonizacji w Szkole Podstawowej im. Jana Pawła II w Małej Nieszawce społeczność szkoły w sposób szczególny pamiętała o swoim patronie.

Na początku uczniowie kl. V przedstawili program artystyczny w formie teatralnej kawiarenki, w którym wspominali Ojca Świętego, jego nauczanie i życie pełne wiary. Program przeplatany był fragmentami filmów z wystąpieniami błogosławionego z czasów jego pontyfikatu. Zgromadzeni odśpiewali także „Barke”.

Po obejrzeniu artystycznej refleksji o patronie odbył się 2. Szkolny Konkurs Wiedzy o bł. Janie Pawle II. W konkursie wzięło udział 15 uczniów – po trzy osoby z klas II-VI, które zostały wyłoni-

Uczestnicy konkursu wiedzy o bł. Janie Pawle II

ne w ramach eliminacji klasowych. Uczniowie w dwóch kategoriach wiekowych – klasy II i III oraz IV-VI odpowiadali na wylosowane pytania dotyczące życia, twórczości i pontyfikatu bł. Jana Pawła II. Wśród uczniów klas II-III 1. miejsce zajęła Magdalena Plucińska,

2. miejsce – Jan Gensikowski, 3. miejsce – Aleksandra Jóskowska, natomiast w kategorii klas IV-VI 1. miejsce zajęła Julia Warchocka, 2. miejsce – Karolina Przywittowska, 3. miejsce – Karol Nornicki.

Dzieci z oddziału zerowego i uczniowie klas pierwszych wzię-

li udział w konkursie plastycznym pt. „Bł. Jan Paweł II naszym patronem”. I miejsce zajęła Zuzanna Jabłońska z klasy I b, II miejsce – Wiktoria Przywittowska z klasy I b, III miejsce Joanna Laskowska z oddziału przedszkolnego.

Zwycięzcy konkursu otrzymali nagrody książkowe o bł. Janie Pawle II ufundowane przez Radę Rodziców i pamiątkowe dyplomy. Konkurs przygotowały i przeprowadziły Jolanta Telak i Teresa Juda. Nad przebiegiem konkursu czuwało jury w składzie: Bronisława Masłowska, dyrektor szkoły, ks. Zbigniew Żynda i przedstawiciel Samorządu Uczniowskiego Wiktoria Bronicka. Poczynaniom uczestników konkursu z zainteresowaniem i podziwem dla ich wiedzy przyglądał się bacznie proboszcz ks. kan. Zygmunt Kwiatkowski.

Ks. Zbigniew Żynda

ARCHIWUM „NIEDZIELI”

Św. Faustyna Helena Kowalska

Jako zaszczyt i zobowiązanie ks. prał. Stanisław Majewski przyjął powierzenie swojej parafii przez bp. Andrzeja Suskiego misji szerzenia kultu Jezusa Miłosiernego w Kościele toruńskim. „Nie wiem, czy sprostamy temu zadaniu – powiedział ks. Stanisław – niemniej jednak o miłosierdzie dla nas i całego świata prosić będziemy” („Głos z Torunia” nr 17/1995).

Przyjrzyjmy się dziełu, które kustosz diecezjalnego sanktuarium prowadzi przy wsparciu czcicieli Jezusa Miłosiernego

WOJCIECH WIELGOSZEWSKI

Sanktuarium jest sercem parafii powołanej w północnej części Torunia 1 maja 1990 r. Rok wcześniej ks. prał. Stanisław Majewski podczas audiencji prywatnej u Jana Pawła II otrzymał błogosławieństwo na dzieło tworzenia nowej parafii.

Geneza sanktuarium

Pierwszą Mszę św. ks. Stanisław odprawił 1 maja 1990 r. w warunkach polowych. 9 maja 1990 r. biskup chełmiński Marian Przykucki poświęcił krzyż misyjny i plac budowy kościoła. Natychmiast przystąpiono do budowy kaplicy, w której przez dekadę koncentrowało się życie parafii. 13 lipca 1992 r. zaczęto wznosić kościół. 10 kwietnia 1994 r. w święto Miłosierdzia Bożego, gdy „jeden duch i jedno serce ożywiały wszystkich wierzących” (Dz 4, 32), ordynariusz diecezji toruńskiej bp Andrzej Suski poświęcił kamień węgielny pochodzący z grobu św. Faustyny Kowalskiej w Łagiewnikach. W 1997 r. bp Jan Chrapek już w murach kościoła, ale jeszcze pod gwiazdami, odprawił niezapomnianą Pasterkę. 11 czerwca 1999 r., 4 dni po wizycie Jana Pawła II w Toruniu, zainstalowano w świątyni kopię Drzewa Życia, która stanowiła główny element wystroju ołtarza papieskiego na toruńskim lotnisku.

1 maja 2000 r., dzień po kanonizacji św. Faustyny Kowalskiej, parafia otrzymała jej imię jako drugie wezwanie. 9 marca 2002 r. podczas pielgrzymki jubileuszowej do Rzymu Ojciec Święty poświęcił wizerunek Jezusa Miłosiernego, wotum 10-lecia powstania diecezji. Obraz przekazany kościołowi przez bp. Andrzeja Suskiego po peregrynacji w diecezji został umieszczony w ołtarzu Najświętszego Sakramentu. 15 września 2003 r. Biskup toruński ogłosił świątynię Diecezjalnym Sanktuarium Miłosierdzia Bożego, a 10 października 2004 r. dokonał jej konsekracji. 22 października 2008 r. Benedykt

XVI poświęcił koronę wykonaną z pierścionków i obrączek ofiarowanych przez parafian; kustosz sanktuarium ks. prał. Majewski wraz z bp. Suskim zaniósł ją na grób bł. Jana Pawła II. 19 kwietnia 2009 r., w Niedzielę Miłosierdzia Bożego, bp Andrzej dokonał koronacji Obrazu Jezusa Miłosiernego.

Funkcję ewangelizacyjną pełni przemysłany wystrój świątyni, m.in. witraże przedstawiające drogę krzyżową w aspekcie 14 uczynków miłosierdzia co do duszy i co do ciała.

Przy parafii działają: Caritas, Ognisko Wychowawcze, Klub Seniora, grupa Anonimowych Alkoholików, poradnie psychologiczna, rodzinna, od uzależnień. Od 2011 r. działa wielofunkcyjny Ośrodek Parafialny „Samarytanin”, w którym funkcjonuje Dzienny Dom Pomocy Społecznej prowadzący m.in. zajęcia terapeutyczne, imprezy świąteczne i okolicznościowe. Od 25 sierpnia 2011 r. nowinę o Bogu bogatym w miłosierdzie szerzą przy sanktuarium siostry z nowo utworzonego domu Zgromadzenia Matki Bożej Miłosierdzia; prócz daru modlitwy niosą posługę potrzebującym w ośrodku „Samarytanin”. Od 1993 r. ukazuje się tygodnik parafialny (dostępny także w wersji elektronicznej) „Wspólnota i My”.

Obraz Jezusa Miłosiernego

Obraz Jezusa Miłosiernego to wizerunek Zbawiciela namalowany po raz pierwszy w historii Kościoła na Jego wyraźne życzenie. S. Faustyna napisała: „Wieczorem [22 lu-

Kościół pw. Miłosierdzia Bożego i św. Faustyny – Diecezjalne Sanktuarium Miłosierdzia Bożego. Procesja Bożego Ciała w 2013 r.

tego 1931 r. w Płocku], kiedy byłam w celi, ujrzałam Pana Jezusa ubranego w szacie białej. Jedną ręką wzniesioną do błogosławieństwa, druga dotyka szaty na piersiach. Z uchylenia szaty na piersiach wychodziły dwa wielkie promienie, jeden czerwony, a drugi błędy. (...) Po chwili powiedział mi Jezus: Wymaluj obraz według tego rysunku, który widzisz, z podpisem: Jezus, ufam Tobie. Pragnę, aby ten obraz czczono najpierw w kaplicy waszej i na całym świecie” („Dzienniczek”, 47).

Wizerunek przedstawia Zbawiciela, który przynosi ludziom pokój przez odpuszczenie grzechów, za cenę swej męki i śmierci krzyżowej. Promienie krwi i wody oraz blizny po ranach ukrzyżowania przywołują wydarzenia z Wielkiego Piątku. Obraz łączy ewangeliczne wydarzenia, które najpełniej mówią

ODPUSTY

- Święto Miłosierdzia Bożego – 2. niedziela wielkanocna – Msza św. poprzedzona nabożeństwem do Miłosierdzia Bożego – godz. 15
- Uroczystość św. Faustyny Kowalskiej – 5 października – godz. 15

MIŁOSIERDZIA

ARCHIWUM PARAFII MIŁOSIERDZIA BOŻEGO I ŚW. FAUSTYNY W TORUNIU

ARCHIWUM PARAFII MIŁOSIERDZIA BOŻEGO I ŚW. FAUSTYNY W TORUNIU

Obraz Jezusa Miłosiernego w ołtarzu Najświętszego Sakramentu

KULT MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

- ▶ Nabożeństwo Godzina Miłosierdzia Bożego: od poniedziałku do piątku – godz. 15; w piątki nabożeństwo poprzedzone Mszą św.; spowiedź św. w godz. 15-17
- ▶ W Wielki Piątek: Godzina Miłosierdzia Bożego, Droga Krzyżowa i rozpoczęcie nowenny do Miłosierdzia Bożego – godz. 15
- ▶ Peregrynacja Obrazu Jezusa Miłosiernego i relikwii bł. Faustynty po rodzinach parafii – początek 14 kwietnia 1996 r.
- ▶ Peregrynacja Obrazu Jezusa Miłosiernego w parafiach diecezji w latach 2002-03
- ▶ Koronacja Obrazu w 2009 r.
- ▶ Doroczne pielgrzymki do miejsc objawień św. Faustynty
- ▶ Działalność Stowarzyszenia Apostołów Bożego Miłosierdzia „Faustinum” (spotkania co drugi piątek miesiąca; po Mszy św. o godz. 15 konferencje w „Samarytanie” (więcej: www.faustyna.pl)
- ▶ Wieczysta adoracja w diecezji toruńskiej (w nawiązaniu do peregrynacji Obrazu po parafiach w latach 2002-03) od 18 kwietnia do 31 października 2014. Adoracja w sanktuarium: 15-16 września (w rocznicę przyjęcia Obrazu)

Ks. prał. Stanisław Majewski, kustosz sanktuarium: „Modlitwą, Słowem Bożym i pochylaniem się nad ludzkim cierpieniem sanktuarium Miłosierdzia Bożego buduje królestwo Miłosierdzia ludzkich serc i sumień”

o miłości Boga do człowieka. Jego treść wiąże się z liturgią 2. niedzieli wielkanocnej, gdy Kościół czyta Ewangelię wg św. Jana o ukazaniu się zmartwychwstałego Chrystusa w Wieczerniku i ustanowieniu sakramentu pokuty (J 20, 19-29). Jezus zapytany o znaczenie promieni wychodzących z Jego serca wyjaśnił: „Błady promień oznacza wodę, która usprawiedliwia duszę, czerwony promień oznacza krew, która jest życiem dusz. Szczęśliwy, kto w ich cieniu żyć będzie, bo nie dosięgnie go sprawiedliwa ręka Boga” (Dz 299). Dwa promienie oznaczają sakramenty i wszelkie łaski Ducha Świętego, którego biblijnym symbolem jest woda oraz nowe przymierze Boga z człowiekiem zawarte we krwi Chrystusa. Do tak rozumianego kultu obrazu, polegającego na postawie chrześcijańskiej ufności

i miłosierdzia, Jezus przywiązał specjalne obietnice: „Przez obraz ten udzielać będę wiele łask dla dusz” (Dz 570), „Obiecuję, że dusza, która czcić będzie ten obraz, nie zgini. Obiecuję także, już tu, na ziemi, zwycięstwo nad nieprzyjaciółmi, a szczególnie w godzinę śmierci. Ja sam bronić ją będę jako swej chwały” (Dz 48).

Warto przeczytać: Święta s. M. Faustyna Kowalska, „Dzienniczek”; ks. Józef Orchowski, „Święta Siostra Faustyna i Boże Miłosierdzie”; ks. Wojciech Miszewski, „Jestem Królem Miłosierdzia”; <http://www.milosierdzie.org/>. Więcej o sanktuarium: <http://www.niedziela.pl/dzial/66/Glos-z-Torunia>

Dziękuję ks. prał. Stanisławowi Majewskiemu za pomoc w przygotowaniu materiału o sanktuarium

MOJE SPOTKANIE Z BŁ. JANEM PAWŁEM II

PULSUJĄCA DOBROCIA DŁOŃ

W 1978 r. słuchaliśmy w napięciu informacji z konklawe, potem były: lekkie niedowierzanie, wzruszenie, mokre oczy, ogromna radość i nadzieja. Podobnie przy transmisji z pl. Zwycięstwa. W 1980 r. dzięki pomocy przyjaciół – Rzym z Ojcem Świętym i ogromem zdjęć, informacji ze stoczni oraz całej Polski. Był to nasz pierwszy wyjazd za żelazną kurtynę, w zupełnie inny świat; otwarty, z radosnymi ludźmi na ulicach i sklepami z wyborem towarów przyprawiającym o zawrót głowy. Plac św. Piotra, Ojciec Święty w odległości 2-3 metrów, widzi, spojrzenie dobrego, kochającego ojca i przyjaciela.

Jana Pawła II spotykałem potem w 15 miejscach podczas każdej z papieskich pielgrzymek do ojczyzny. W Toruniu miałem wyjątkową okazję mieć trzykrotnie bezpośredni kontakt, a przedtem i potem w Watykanie również trzykrotnie. Najsilniej zapadło mi w pamięć kilka z nich: bierzmowanie narodu w Warszawie, szczególna atmosfera solidarności Polaków, poczucia narodowej tożsamości i godności pod wspaniałym ołtarzem – nawą na Zaspie w 1987 r. Byłem także na Kaplicówce w Skoczowie, gdzie toniliśmy w rozmołwie w nocnym deszczu glinie. W Starym Sączu koczowaliśmy na podlewanym deszczem polu truskawek, ciesząc się z kanonizacji patronki samorządów św. Kingi i oczywiście z obecności papieża, po zawodzie w Krakowie związanym z jego nagłą chorobą. Tam czekaliśmy, by wspólnie z samorządowcami zrzeszonymi w Lidze Krajowej złożyć hołd i dar polskiego samorządu, wręczając album „Od Solidarności do samorządności”. Byliśmy także

pod Krokwią podczas beatyfikacji m. Marii Karłowskiej, dokąd dotarliśmy o bladym świcie z Czadcy.

I w końcu ten szczególny Boży dar, przyjęcie honorowego obywatelstwa naszego miasta i zaproszenie do Torunia. Watykan, zainteresowanie papieża, dotyk dłoni, ciepły, pełen pokoju i bliskości. Stoimy przed tronem papieskim w Sali Klementyńskiej, zaczynam pełnym wzruszenia głosem mówić, trzymając oprawiony w białą skórę dyplom honorowego obywatelstwa ze srebrnym medalem. Ojciec Święty podnosi się, głos załamuje mi się na ten widok. On słucha na stojąco, ogląda z zainteresowaniem dyplom. Kłękam, spojrzenie jak promień Bożej miłości i ta pulsująca dobrocią dłoń.

Za rok Toruń – czas przygotowań, spotkanie za spotkaniem, tyle spraw, ale wszystkie rozwiązują się jakby same, tyle życzliwości, zrozumienia, chęci pomocy i godnego przyjęcia wyjątkowego gościa, bez względu na tzw. opcje i głębie swojej wiary, mobilizacja nas wszystkich – gospodarzy i niezastąpiony bp Jan Chrapek. Powitanie, uważne spojrzenie, jakby pamiętał. Następnie wyjątkowe spotkanie w auli UMK, przesłanie o komplementarności nauki i wiary w poznaniu świata. Nabożeństwo czerwcowe na lotnisku z Drzewem Życia w centrum gotyckiego wnętrza; dary i pełen miłości uścisk dłoni. Otrzymuję różaniec. Jeszcze spojrzenie na Ojca Świętego, wchodzącego przy góralskiej muzyce do kurii. Pożegnanie o zachodzie słońca, spokój, tylko parę osób, dziennikarze już w swoim helikopterze i ostatnia kłatka w aparacie. Robię dyskretnie wyjątkowe zdjęcie.

Ojciec Święty przyjmuje honorowe obywatelstwo Torunia

Jesień. Watykan – podziękowanie za wizytę, długi uścisk dłoni, błogosławieństwo, wspomnienie Torunia. To ostatnie bezpośrednie spotkanie z siewcą nadziei i apostołem Bożego pokoju, które zostały w moim sercu. Wiele lat niepostrzeżenie, przyciągając jak magnes swoją dobrocią, troską i potęgą ducha, siał zachwyt Bogiem, dynamizm i autentyzm wiary.

Często wracam do tekstów bł. Jana Pawła II, teraz szczególnie dotyczących piękna, godności człowieka, tożsamości narodowej, patriotyzmu, kultury – sprawami

tak rozmywanymi, wręcz niszczonymi współcześnie. Ojciec Święty pogłębił i uczulił mnie na świat wartości i na moją osobistą odpowiedzialność za miejsce, gdzie na pewno nie przez przypadek żyję, za tu i teraz – moje, mojej rodziny, Polski i Kościoła. Umocnił w wierze, upewnił że dla Boga nie ma nic niemożliwego. **Bogdan Major**

Zachęcamy do dzielenia się swoimi doświadczeniami. Świadectwa i zdjęcia można przysyłać: ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń, drogą e-mailową: torun@niedziela.pl

WIESŁAW OCHOTNY

DROGA KRZYŻOWA

11 kwietnia tłumy wiernych wzięły udział w Drodze Krzyżowej ulicami toruńskiej Starówki. W nabożeństwie uczestniczyli bp Andrzej Suski i bp Józef Szamocki oraz ks. Jerzy Molin z parafii ewangelicko-augsburskiej i ks. mitrat Mikołaj Hajduczenia z parafii prawosławnej. Tego dnia Droga Krzyżowa przeszła również ulicami Chełmży

TORUŃ

Nabożeństwo Drogi Krzyżowej w Toruniu rozpoczęło się w kościele garnizonowym pw. św. Katarzyny. Następnie wierni, rozważając poszczególne stacje toruńskiej starówki, przeszli ulicami toruńskiej starówki do katedry Świętych Janów.

Nabożeństwo rozpoczął ks. Jerzy Molin. W słowie wprowadzającym podkreślił, że Droga Krzyżowa jest szczególnym nabożeństwem, ponieważ to podczas niej pochylamy się nad tajemnicą miłości Boga do człowieka. Każdy z nas ma swoje krzyże. Każdy doświadcza jakiegoś cierpienia, choroby, śmierci, dlatego Chrystus cierpiący staje się nam bardzo bliski i jest wzorem przyjmowania cierpienia z miłością.

Podczas wędrówki z krzyżem niesionym przez żołnierzy Garnizonu Toruń wierni wsłuchiwali się w rozważania odczytywane przez kleryków Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu. Dla wielu była to okazja do publicznego wyznania wiary wobec tych, którzy przechodzili obojętnie. Wśród przypadkowych przechodniów

WIESŁAW OCHOTNY

Żołnierze Garnizonu Toruń niosą krzyż

byli też i tacy, którzy rezygnowali ze swoich spraw i dołączali się do tego niezwykłego orszaku.

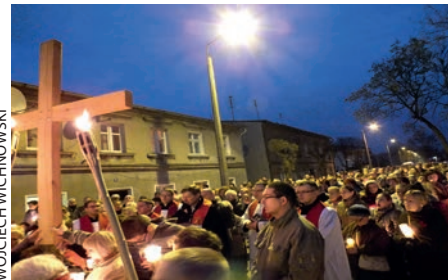
Droga Krzyżowa zakończyła się w katedrze pw. Świętych Janów. Ks. mitrat Mikołaj Hajduczenia podkreślił, że droga Jezusa uczy nas powstawania z naszych słabości. Tym, co odróżnia człowieka wierzącego od tych, którzy nie mają wiary, jest umiejętność podnoszenia się po upadku, wyciągania wniosków i kroczenie za Chrystusem. Na zakończenie wierni otrzymali błogosławieństwo, którego udzielili Księża Biskupi.

Ks. Paweł Borowski

CHEŁMŻA

W czasie Drogi Krzyżowej w Chełmży wierni przeprasali Boga za grzechy popełnione przeciwko krzyżowi. Nabożeństwu przewodniczył paulin o. Piotr Piechocki z Torunia wraz z proboszczem ks. kan. Krzysztofem Badowskim i księżmi wikariuszami. Zmieniająca się w każdym roku trasa obejmowała tym razem ulice Kościuszki i Głowackiego oraz osiedle domków jednorodzinnych przy ul. Marii Konopnickiej. Do poszczególnych stacji krzyż niesli m.in. matki i ojcowie, młodzież męska i żeńska, ministranci i lektorzy, przedstawiciele wspólnot parafialnych, teściowie i teściowice oraz kapłani. „Bóg króluje i zwycięża z krzyża. Ważne, by umierać w Panu i za Niego. Nadzieja, która nie zawodzi płynie właśnie z krzyża. On ci pomoże! Tyle razy odchodzimy i powracamy skruszeni, a On zawsze ma otwarte ramiona. Panie, spraw, by przemówiła do mnie tajemnica krzyża” – mówił o. Piotr.

Nabożeństwo w bardzo sugestywny sposób nawiązywało

WOJCIECH WICHNOWSKI

„Przepraszamy za każdy grzech przeciwko krzyżowi”

również do problemów dnia codziennego. „Przepraszamy za wszystkie grzechy w naszej parafii. Za ten krzyż wyrzucony w szkole przez okno. Za ten krzyż, którego nie można powiesić, bo się sprzeciwiają. Za wszystkich, którzy lekceważą prośby ludzi ochrzczonych, mających prawo, by krzyż był tam gdzie są, gdzie żyją, gdzie się uczą i pracują. Prosimy Boga o nawrócenie i przepraszamy za każdy grzech przeciwko krzyżowi popełniony w naszej parafii” – mówił ks. kan. Krzysztof Badowski.

Wojciech Wichnowski

ABYŚMY BYLI JEDNO (V)

PRZYMIERZE MIŁOSIERDZIA

W czerwcu 2013 r. odbyły się w Toruniu rekolekcje dwóch znanych w kręgach Odnowy w Duchu Świętym kapłanów z Brazylii o. Antonello Cadeddu i o. Enrico Porcu. Wraz z misjonarką Marią Paolą założyli w 2000 r. w São Paulo wspólnotę Przymierze Miłosierdzia. Jednym z pięknych rekolekcyjnych owoców stało się pragnienie, które narodziło się w sercach wielu młodych ludzi, aby również w mieście Kopernika powstała wspólnota o charyzmacie podobnym do tej brazylijskiej.

Aby głębiej zrozumieć istotę jej posługiwania, warto sięgnąć do okoliczności narodzin pierwszej grupy Przymierza Miłosierdzia w Ameryce Południowej. W latach dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku pochodzący z Włoch ojcowie Enrico i Antonello rozpoczęli pracę misyjną na terenie diecezji São Paulo. Byli przerażeni ogromem ludzkiej biedy, kiedy przechadzali się ulicami i dzielnicami nędzy w metropolii. Szczególnie dotknęły ich tzw. fawele, czyli wielkie osiedla slumsów będące skupiskiem głównie osób zamieszanych w tak powszechny w Ameryce handel narkotykami. Jednak tym, co nie dawało ojcom spać, była nie tyle ludzka bieda

Księża Michał Rogoziński i Łukasz Waśko z misjonarzami z Brazylii odpowiedzialnymi za ruch w Polsce, mieszkającymi w Szczecinie

w wymiarze zewnętrznym, ile ogromne potrzeby duchowe.

Misjonarze zrozumieli, że Bóg wzywa ich do bardzo konkretnego zadania – niesienia Słowa Bożego szczególnie do tych ludzi, którzy dawno już zatracili poczucie swojego człowieczeństwa: bezdomnych, narkomanów, prostytutki, ludzi ulicy. Nie mogli bez reszty poświęcić się temu zadaniu ze względu na pewne ograniczenia, jakim podlegali, będąc członkami zgromadzenia misyjnego. Dlatego przy porozumieniu z kard. Cláudio Hummesem, ordynariuszem São Paulo, zainaugurowali funkcjonowanie wspólnoty Przymierza Miłosierdzia, która zyskała tam statut instytutu świeckiego na prawie diecezjalnym.

Ojcowie wraz z podobnymi sobie Bożymi szaleńcami zbudowali dwa baraki, w których mogliby mieszkać i podejmować potrzebujących i rozpoczęli wychodzenie na ulice, aby odnaleźć i przyprowadzić z powrotem do Kościoła to, co zginęło, z domu Pana. Bardzo szybko wspólnota zdobyła popularność w całej Brazylii, jak również uznanie władz samorządowych wielu miejscowości. Obec-

nie Przymierze Miłosierdzia działa w niemal 30 miastach Brazylii. Znalazło swoje miejsce również w Europie. Misjonarze wspólnoty chodzą i ewangelizują na ulicach Portugalii, Belgii, Włoch, a nawet Luksemburga.

Dzięki Bożej opatrności, nie mogło zabraknąć Przymierza Miłosierdzia również w Polsce. Kiedy ojcowie zakładali wraz z Marią Paolą pierwszą grupę w São Paulo, towarzyszył im dzienniczek z objawieniami św. Faustyny Kowalskiej, wielkiej orędowniczki Bożego Miłosierdzia. Duchowość miłosierdzia stała się zasadą postępowania wspólnoty. Dlatego kapłani marzyli o tym, aby Przymierze Miłosierdzia trafiło do naszego kraju. Taka sposobność pojawiła się, kiedy w 2008 r. zostali zaproszeni do jednej ze szczecińskich parafii. Tak narodziła się pierwsza grupa w Polsce. Dzisiaj grupy Przymierza Miłosierdzia posługują również w Warszawie, Białymstoku, Buku pod Poznaniem, Czarnkowie oraz Wolsztynie.

Wychowankowie ojców Antonello i Enrico młodzi misjonarze z Brazylii, którzy koordynu-

ją pracę ruchu w naszym kraju, złożyli niedawno wizytę u bp. Andrzeja Suskiego i ks. kan. Wojciecha Miszewskiego, proboszcza parafii pw. św. Antoniego w Toruniu. Prosimy o udzielenie błogosławieństwa i pomocy w rozpoczęciu działalności Przymierza Miłosierdzia w Toruniu. Związana dzięki temu wspólnota spotyka się w kościele pw. św. Antoniego na toruńskich Wrzosach we wtorki o godzinie 19.15 oraz, według zapotrzebowania, w siedzibie Stowarzyszenia Wędka im. Każdego Człowieka przy ul. Jęczmiennej w Toruniu. Przymierze Miłosierdzia i stowarzyszenie Wędka rozpoczęły bliską współpracę, aby realizować charyzmat brazylijskich misjonarzy, który wyraża się w haśle: „Ewangelizować, aby przemieniać”. Pracujemy na toruńskich ulicach, starając się budować mosty między ludźmi w oparciu o Ewangelię Jezusa Chrystusa, wychodząc z założenia, że nikt nie jest tak biedny, aby nie mógł ubogacić drugiego, ani nikt tak bogaty, aby niczego nie potrzebował.

Pokój i miłosierdzie!

Ks. Łukasz Waśko

głos z Torunia
niedziela

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: **Joanna Kruczyńska**
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (56) 622-35-30 w. 39
fax (56) 621-09-02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku do piątku
w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38